

genævnet. Denne meget grundige procedure betyder efter regeringens opfattelse, at der ikke er behov for at indføre en ordning, hvorefter der skal beskikkes en advokat for asylansøgerne allerede i forbindelse med Udlændingestyrelsens behandling af sagerne.

Regeringen skal på den baggrund indstille, at beslutningsforslaget ikke vedtages.

Henrik Sass Larsen (S):

For Socialdemokratiet har en af de vigtigste prioriteringer på asylområdet været at nedbringe tidligere tiders lange sagsbehandlingstid, og det er ved at lykkes. Grundigt og sikkert nedbringer vi sagsbehandlingstiden fra borgerlige højder under Schlüter, hvor den i gennemsnit var op til flere år, til et endemål, som vi har inden for rækkevidde, hvor sagsbehandlingstiden i gennemsnit vil være 3-4 måneder.

Og lige præcis 3-4 måneder er faktisk et indirekte svar til dette beslutningsforslag, ligesom det er til befolkningen i øvrigt. Det er ikke papirusseriet eller stempelafgivningen, der tager tid. Det er efterforskningstiden og hensynet til den enkelte asylansøgers retssikkerhed, der optager sagsbehandlingstiden. Der foregår et grundigt og forsvarligt stykke arbejde i både Udlændingestyrelsen og i Flygtningenævnet.

SF's forslag vil imødegå den tendens. SF's forslag vil medføre katastrofalt lange sagsbehandlingstider uden nogen efter vores mening forbedrede retssikkerhedsmæssige konsekvenser. Derfor er vi uenige med forslagsstillerne i, at der er behov for endnu flere ankeinstanser. Den enkelte asylansøger får i dag en grundig procedure: asylsamtale, udfyldning af asylansøgningsskema med bistand af tolk og i sager, der ankes, med bistand af advokat til Flygtningenævnet. Der foregår efter vores opfattelse en fuldt ud retssikkerhedsmæssigt forsvarlig procedure.

Vi deler heller ikke forslagsstillerens holdning til, at ministeriets udpegede repræsentanter i Flygtningenævnet skulle udgøre et problem. De er personligt udpeget og er uafhængige af ministeriets holdning og modtager således ikke politiske instrukser fra ministeriet.

Vi er ligeledes uenige med forslagsstillerne i, at Flygtningenævnet ikke skal kunne afvise skriftlig dokumentation, selv om den ikke forinden er blevet forelagt Udlændingestyrelsen. Det er således, som ministeren også redegjorde for, at hvis oplysningerne er af afgørende betydning for den enkelte asylsag, ja, så skal de fremlægges i dag. Ordningen tager i dag sigte på at undgå,

at der kan spekuleres i bevidst udsættelse af sagen, og det synes vi er en velfungerende ordning.

Endelig deler vi ikke holdningen til, at Flygtningenævnets skriftlige behandling kun skal gælde undtagelsestilfælde. De bliver i dag hovedsagelig brugt ved sager, hvor ansøgning om asyl er sket i danske repræsentationer i udlandet, og hvor den enkelte asylansøger ikke er i landet. Til gengæld indkaldes allerede i dag f.eks. familie til ansøger også til Flygtningenævnets møder, som også ministeren redegjorde grundigt for.

Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det bliver fremstillet fra hr. Henrik Sass Larsens side, som om det her forslag vil betyde et væld af forlænget sagsbehandlingstid. Det mener jeg objektivt forkert. Hvis man læser bemærkningerne, så står der faktisk, at dem, vi sigter til, er de klart få sager, hvor der er tvivl. Hvis man går procenterne igennem og ser, hvor mange der bliver tale om, så er det faktisk forholdsvis få. Der er i gennemsnit 14 pct., der får afvisning i Flygtningenævnet, og vi har så sagt, at det er dem, hvor der er dissens, hvor der er uenighed, og det er måske i virkeligheden 2-3 pct. i alt af alle asylansøgere.

Så vores intention er ikke, at det her skal være en generel procedure for alle, men vi har bragt det frem, fordi vi synes, det er utrolig vigtigt de steder, hvor der er tvivl. Så jeg vil godt spørge hr. Henrik Sass Larsen, om det ændrer den holdning, jeg oplevede som et ret grundlæggende udgangspunkt for Socialdemokratiet, at det her var mange. Det er i virkeligheden ganske få, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu foreligger der jo ikke nogen officiel dokumentation i forhold til Flygtningenævnet om, hvor mange steder og hvor mange gange der bliver indgivet dissens på nogle af tingene. Men et skøn er vel omkring 20 pct.

Og jeg mener, hvis alle de sager, som det jo vitterlig vil blive, skulle ankes til en tredje instans, så må det da medføre længere sagsbehandlingstid. Det kan jeg ikke se andet, det er da logik, uden at vi øvrigt kan få øje på, at det vil give en forøget retsmæssig sikkerhed. Så vi har